

ת"ד 2175/03/21 - עאמר טלאקה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

ת"ד 2175-03-21 מדינת ישראל נ' אל טלאקה
תיק חיצוני: 151802/2018

מספר בקשה: 1

בפני	כב' השופט הבכיר, אלון אופיר
מבקשים	עאמר טלאקה ע"י ב"כ עו"ד אבו סבית
נגד	מדינת ישראל ע"י שלוחת תביעות תנועה נגב
משיבים	

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם.

אישור המסירה הסרוק בתיק בית המשפט מראה כי עובד של רשות הדואר הגיע לביתו של המבקש, ניסה למסור לו זימון למשפט, אך זה סירב לקבלו ולכן הזימון "הודבק" בביתו שבישוב לקייה.

טענת המבקש לפיה המשיב לא זומן כדין רק בשל העובדה שכתובת המשלוח היא "לקייה" אינה עולה בקנה אחד עם תוכן אישור המסירה שבתיק בית המשפט.

על ענייננו חלה הוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב],

בית המשפט העליון קבע הלכה ברורה ביחס לכללים בהם יידרש בית המשפט לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר (ראה ההלכה בע"פ 4808/08 מדינת ישראל נגד שרון מנחם - להלן "פרשת מנחם").

בפרשת מנחם הפנה בית המשפט העליון להלכה ותיקה אחרת שהתקבלה ברע"פ 9142/01 איטליא נגד מדינת ישראל שם נקבע כי כדי שיבוטל פסק דין הנובע ממשפט אליו לא התייצב נאשם שזומן כדין יהיה על המבקש להראות טעם ממשי אשר מנע ממנו את היכולת להתייצב או להגיש בקשת דחייה מנומקת מבעוד מועד לחליפין עליו להראות כי נגרם לו עיוות דין כתוצאה מהחלטת בית המשפט.

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע חזר על הלכות אלו בע"פ 5135/08 אלאפיניש סלים נגד מדינת ישראל בהחלטה מנומקת ומנחה המדברת בעד עצמה .

במקרה שבפני המבקש לא העלה כל נימוק ממשי המצדיק את אי התייצבותו למשפט.

הסבריו של המבקש לאי התייצבותו אינם מצדיקים את ביטול ההליך שהתקיים בהתאם לחוק בהעדרו.

ביחס לטענה לפיה המבקש לא ביצע כל עבירה שכן לא נהג כלל ברכב, המדובר בטענה שאין לה כל אחיזה בראיות שהוצגו לבית המשפט, ולמעשה המדובר בטענה כללית, סתמית, שכאמור אינה נתמכת בכל בסיס עובדתי ולו לכאורי.

לא מצאתי כל עיוות דין ביחס להרשעה או ביחס לעונש אשר נגזר על המבקש אל מול חומרת העבירות שיוחסה לו.

בנסיבות המתוארות לעיל, אני מחליט לדחות את הבקשה.

ניתנה היום, י"א אב תשפ"א, 20 יולי 2021, בהעדר הצדדים.